

Agnieszka Herman - wiersze z tomiku „Tło”

Agnieszka Herman, fot. arch. autorki

Agnieszka Herman (www.agnieszkaherman.pl) – poetka, autorka okładek książek. Wydała pięć tomików poetyckich *Wybuchło słońce* (WKMS, 1990), *Zapisałe światłem* (Wydawnictwo Magazynu Literackiego, 1995), *Jesienią najtrudniej iść środkiem dnia* (Nowy Świat, 2015), *Punkt przecięcia* (NigitinGel, 2018) – wiersze zebrane, wydane w języku bułgarskim w tłumaczeniu Łyczczara Seliaszki i *Tło* (Issa Books, 2019). Jej wiersze znajdują się w licznych antologiach krajowych i zagranicznych. Uczestniczka międzynarodowych festiwali poetyckich m.in. w Polsce, Bułgarii, na Ukrainie i w

Turcji. Jej wiersze i haiku tłumaczone były m.in. na języki angielski, japoński, bułgarski, turecki i ukraiński. Finalistka Orfeusza - Nagrody Poetyckiej im. K.I. Gałczyńskiego 2020 za tom *Tłó*, zwyciężyła w głosowaniu internautów oraz uczestników gali przyznania nagród. O jej twórczości pisali m.in. prof. Jarosław Ławski, Anna Janko, Krzysztof Karasek, Janusz Nowak, Zdzisław Antolski, Leszek Żuliński, a także Agnieszka Osiecka. Jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Haiku - Polskie Stowarzyszenie Haiku.

***

tłem niech będzie łóżko

z drewnianym zagłówkiem.

stara kobieta wzywa mamę.

sąsiadki siedzą wokół

i opowiadają światu o leżącej.

*

szttywnymi palcami

przekładają paciorki różańca.

*

z zawodzeń

z prostych zdań

powstaje

drabina do nieba.

*

tłem niech będą lustra

w zakładzie fryzjerskim.

kobieta

wyciąga spinki z siwego koka.

odkłada okulary.

*

włosy do pasa

genetyczny posag,

duma rodziców i ciotek.

ogon komety,

za którym hipnotycznie

sunęli mężczyźni.

*

młoda fryzjerka nie chce dotykać

martwych lat. szeptem

prosi koleżankę o zastępstwo.

*

tłem niech będzie nadmorska plaża

nie ma takich samych liści na drzewie,

traw, płatków śniegu,

różne są ziarenka piasku.

*

pod rozgwieżdzonym niebem

przesypuję pytania

z garści do garści.

*

tłem niech będzie głuchy odgłos

ciała uderzającego o ziemię.

dąb, bohater mojego krajobrazu

ćwiartowany przed śmiercią

gałąź po gałęzi.

*

ja sierota, ptaki sieroty,

i żółty, co wisiał nad dębem.

*

tłem niech będzie spokój

dwudziestoletnia Józefa wraca do Polski

po wojnie razem z wojskiem i ruskimi.

nigdy jednak nie mówi inaczej niż sojusznicy.

nigdy źle. i tak by nikt nie uwierzył.

mieszkanie na Mokotowie wypełnia kwiatami

i modlitwami do boga pokoju.

*

*dzieciom nadaje imiona na jego cześć
Miro-sława i Sławo-mir.*

*

tłem niech będzie dym z papierosa.

nierówna wstążka unosząca się w górę.

kiedy związki powstają w niebie

cały świat słyszy bicie ich serc.

w jego rytm układają się krajobrazy.

wieją wiatry, rodzą się pieśni.

*

samotni oddychają

tym samym powietrzem.

*

zarazić się miłością jak ospą.

*

tłem niech będzie sen

mam czapkę z tysiąca motyli.

roją się nad głową.

trzępią aksamitnymi skrzydłami.

uśmiecham się do odbicia

w wystawowych szybach.

*

ludzie przechodzą

na drugą stronę

bo motyle czarne

jak śmierć.

tłem niech będą lustra
w zakładzie fryzjerskim.
kobieta wyciąga spinkę
z słowego koka,
odkłada okulary.

włosy do pasa
genetyczny posąg,
duma rodziców i ciotek,
ogon komety,
za którym hipnotycznie
sunęli mężczyźni.

młoda fryzjerka nie chce dotykać
martwych lat, szepcąc
prosi koleżankę o zastępstwo.

Jak ona to robi? Najprościej, z tą bierz
detal i go powiększa. Jednym ruchem pióra.
Akt wyboru jest zawsze aktem twórczym
– zmienia się skala, powstaje napięcie.
Nieraz do bólu. Jak w haiku, minimum słów
daje pełny wgląd w istotę rzeczy. Aż trudno
uwierzyć, że dramat życia, dramat śmierci
mieszczą się całe w tych niezwykle delikat-
nych i oszczędnych utworach.
Jednak ona to potrafi – Agnieszka Herman
napisała cykl minimalistycznych wierszy,
które rozrastają się w każdej kolejnej lek-
turze. Czy nie o to właśnie chodzi w praw-
dziwej poezji?

Anna Janko

agnieszka herman t60

agnieszka herman

Agnieszka Herman – poetka, dzienni-
karka, graficzka.

Opublikowała trzy tomki wierszy:
Wybuchło słońce (WKMS, 1990), Zo-
plazane światłem (Wydawnictwo
Magałayna Uterockiego, 1995), zese-
nia nożudziej (zł. środkiem dnia
(Nowy Świat, 2015), Punkt przecięcia
– wiersze zebrane przełożone na język
bułgarski przez Lyczczara Seliaskę
(Nighenel, 2018).

Jej wiersze znalazły się również w licz-
nych antologiach polskich i zagranic-
znych: (bułgarskich, amerykańskich,
indyjskich – talaga angielisk, turecki-
ki), m.in.: Łowka rezerwowych
(WKMS, 1999), Snuć miłość Polska
poezja miłosna XIV-XX w. (Antologia
pod redakcją Władysława Bielińskiego,
Wydawnictwo Bertelsmann, 2000),
A jeśli miłość – co to jest takiego
(antologia poezji miłosnej, Kalajnica,
1999), Contemporary Writers of
Poland 2000 – 2014 (Dreamsee Little
City, 2014), Pomędzy (Minutura,
2017), Antologia Pisarzy Polskich
(Wydawnictwo Pisarzy pl, 2017).

Od 2016 r. bierze udział w zajęciach
Szkoły Klasykznego Haiku. Swoje haiku
drukowała m.in. w „Przekroju” i ja-
pońskim „Kuzu”. Należy do Polskiego
Stowarzyszenia Haiku.

ISSN 8103-05246-6-04
9 783395 524604

ISSN 8103-05246-6-04
9 783395 524604